

Jézusnak ez a kedves tartózkodási helye. Ez a tágas szoba az őse a mi imaházunknak. Annak az imaháznak, amelybe mostanig járt a magvető, áldást kérni munkájára. De ide jött akkor is, amikor nem teremte meg a föld a húsz-harminc-, vagy hatvanannyit, amit belévetett. Nem teremte meg, mert leforázta a fagy, elverte a jég, vagy megaszalta a szárazság. Ide jött áldást kérni Isten szolgájától a házasságkötésre, beavatni gyermekét az unitárius anyaszentegyházba s elsíratni halottait, mikor már a föld alá kerültek, lelki üdvösséget kérni számukra. Ma is itt talál benneteket a szentlélek, pedig nincs is pünkösöd. Itt érintették meg szíveteket a „kettős tüzesnyelvek“, valahányszor arra gondoltatok, hogy új, tágasabb házat: templomot kell építenetek az Isten tiszteletére, saját lelketek épülésére s hogy mindnyájan, egy akarattal valátok együtt, bizonyítja az, hogy a leégett templom íme újra felépült. Öröm volt számunkra, ahogy falai emelkedtek s hisszük, hogy tornya is fel fog magasodni, hogy onnan szóljanak majd harangjaink, hirdetve a békét: a vallásos lélek és a becsületes munka áldott, közös békéjét.

Hiszük, hogy ez a mi kis imaházunk is tiszteletbentartott őse lesz az új templomnak, amelyben ezután fogunk imádkozni. Mert mint az ősök, akiket tisztel az ember, ez az ős is megérdemli a tiszteletet és az áldást.

Az új templom őse azonban kötelez is bennünket valamire. Kötelez elsősorban arra, hogy az új templomban méginkább egy szívvel-lélekkel foglalatossak legyetek az imádkozásban, igehallgatásban. E háznak gazdája Isten. Van-e kétség felőle, hogy szívesen lát a gazda? Szívesen látna ő akkor is, ha nem volna fejeteket ahová lehajtanának, mint huszonzét évvel ezelőtt, amikor leégett a régi templom, ősi otthonaitokkal együtt. A falú már felépült. Sokkal szebbek az új házak, mint a régiak voltak. De azért akad gond, bánat, aggodás ezután is. Terhe mindig lesz a léleknek s a test is elfárad. Jó tudni, hogy van egy közös ház, amelynek a gazdája minden hívő lelket szívesen lát, meghallgat, meggyógyít. Jó tudni, hogy van egy hely, ahol mindig találkozni lehet a Mesterral és együtt lehet imádkozni vele: „Atyám, ha lehetséges...“ De nemcsak jó tudni, hanem kötelességünk is vasárnaponként, ünnepnaponként látogatni, az új templomot.

Oh, szálljon ez új hajlékban a mi mennyei Atyánkhoz dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás mindörökké. Ámen.

NYITRAINÉ DEÁK BERTA

KARÁCSONY ÜNNEPÉN AZ URASZTALA MELLETT

Mt 18, 21—22

Az afrikai őserdőben, egy pálmákkal körülvett tisztáson áll egy őszhajú, görnyedthátú, tiszteletet parancsoló férfi, Schweitzer Albert, a nagy emberbarát, tudós teológus, világhírű orgonaművész és orvos, sok-sok ezer segítség után sóvárgó bennszülött meggyógyítója, aki több mint fél évszázadon át Jézus parancsolatait nem csupán ajkain hordozta, hanem magasrendű, hősi életével, nemes cselekedeteivel valóssággá is magasztosította, a Jézus-tanítvány nevezetre a legteljesebb mértékben méltónak bizonyult.

Karácsony van. A lambarenei kórház betegeinek és azok hozzátartozóinak istentiszteletet tart a nagy orvos az idézett evangéliumi szöveg alapján, amelyben Jézus arra inti Pétert, hogy a Jézus-tanítványnak a felebaráti szeretet parancsolatai értelmében nem hétszer, hanem hetvenhétszer is meg kell tudni bocsátania. Ezen a helyen példázatokban lehet az örök igazságokat érthetővé tenni. Ezért úgy prédikál, mint egykor a nagy tanítómester, Jézus. Mondani-ülője egyszerű, tiszta, világos, megragadó, elgondolkoztató és cselekvésre indító. Ime, így hangzik a prédikáció, amely alig néhány mondatból áll.

Reggel azt veszed észre, hogy a szomszéd kecskéje eszi a banánt, amit te magadnak ebédre szedtél. Jézus azt parancsolja neked, hogy maradj nyugton. Csak arra kérd szomszédodat, hogy a téged ért kárt pótolja ki. Ha erre sem hajlandó, gondoldj arra, hogy Isten a te ültvényedben ad neked annyi banánt, hogy az biztosítja mindennapi kenyeredet.

Aztán jön az az ember, akitől reggel banánt küldtél a piacra. Csak kilenc csomónak az árával számol el, pedig te tízet adtál neki és váltig bizonygatja, hogy téled csak kilenc csomót vett át. Ne kiálts reá, hogy hazudik. Gondolj arra, hogy életedben te is hányszor hazudtál, amiről csak te tudsz és Isten, és vonulj nyugodtan kunyhódba.

Tűzet akarsz gyújtani és észreveszed, hogy ellopták aprított fáadat. Ne szaladj a törzs-főnökhöz, hanem gondolj arra, hogy ma már kétszer megbocsátottál; erőlted hát szivedet a harmadik megbocsátásra is.

Este halászni indulsz és bosszankodva látod, hogy csónakodat valaki elkötötte és halászni ment rajta. Te bizonyára arra gondolsz, hogy egy fa mögé bújva, meglesed a tettest, hogy mikor visszajön, rátörj, megöklözd és elszedd tőle a zsákmányt. De megint végy erőt magadon, mert Jézus megbocsátásra kényszerít. Ha visszaérkezik, menj eléje, intsd meg szeliden. Azt hiszem, ha nem veszekszel vele, csodálatában még a nála levő halakat is odaadja neked.

Ha ezen az estén Jézus a faludba jönne, úgy gondolom, odaállhatnál elébe és ő megdicsérne téged. Azt mondaná neked, amit közel 2000 esztendővel ezelőtt Péternek mondott: „Jól cselekedtél, mert nem csak hétszer, hanem hetvenhétszer is meg kell bocsátanod, hogy Isten is újra meg újra megbocsásson neked“.

Ennyi az egész egyházi beszéd. Utána, mint minden istentisztelet végén, a nagy testi és lelki orvos megkérdezi hallgatóitól: „Megegyezik-e a fejetek a szívetekkel?“ és a négyek kórusban felelik: „Igen, megegyezik.“ És befejezésül hangzik a gyülekezet felé a biztató szózat: „Ime megértettétek a megbocsátás nagy jézusi parancsolatát és készek vagytok azt mindennapi életetekben megcselekedni. Távozzatok hát e szent helyről Isten áldásával és ünnepeljetelek lélek szerint“.

Ebben a megragadó, lenyűgöző egyházi szolgálatban benne van az egész karácsonyi evangélium, benne van a tiszta, fenséges jézusi örömméret, példaadó tanítómesterünk eszményi életprogramja, amit a gyakorlatban megvalósítani nagyon nehéz, de ami azért mégis az örök karácsonyi program marad. Mennyire időszerű számunkra is mindaz, ami karácsony reggelén a pálmafák árnyékában egyszerű, hívő emberek felé elhangzott; milyen kísértetiesen talál kevés változtatással a mi hétköznapjainkra is!

Hangzik azért felénk is, karácsony ünnepén, az úrasztala mellett a Jézus szellemében megfogant és bűnbánatra készítő örök nagy kérdés: megegyezik-e fejetek szívetekkel? Mászóval, advent ünnepi áhitatában, az úrasztala elé járulásunk alázatos előkészületében figyel-tünk-e Jézus parancsolataira? Néztünk-e mélyen, őszintén önmagunkba? Próbáltuk-e felebará-taink ellenünk elkövetett hibáit és vétkeit újból és újból megbocsátani? Határoztuk-e el magunkat az Istennek tetsző életre?

Ime, Jézus asztala hív és vár. Hív bűnbánatra és vája, hogy e szent helyen lélekben ujjászülessünk. Próbáljunk hát a kenyér és bor jegyeiben felénk nyújtott legszentebb áldásra méltóknak bizonyulni. Figyeljük a legfőbb jézusi parancsolatokat és legyünk készen azoknak teljesítésére. Egyezzek meg fejünk szívünkkel, hogy Jézus asztala mellett karácsony fényéből ránk is hulljon egy-két áldássugár és szentelje meg Isten előtti alázatos leborulásunkat. Amen.

Dr. KOVÁCS LAJOS

EGYHÁZI ELET

Az Egyházi Képviselő Tanács 1971. VI. 24, IX. 30 és XII. 2-án tartotta rendes évnegyedi gyűléseit. A Tanács, Dr. Kiss Elek püspök és Dr. Barabássy László főgondnok elnöklete alatt, különböző egyházközségi, egyházköri és egyetemes egyházi ügyeket, valamint a lelkésznevelés időszerű kérdéseit tárgyalta. A IX. 30-i ülésén a Tanács tudomásul vette a teológiai hallgatók bennlakásának megnyitását.

Lelkésznevelés

A Protestáns Teológiai Intézet 1971—72. tanévvnyitó ünnepélyét X. 1-én tartotta. Az unitárius teológiai hallgatók évvnyitó istentisztelete X. 3-án volt, amelyen a szószéki szolgálatot Dr. Kovács Lajos főjegyző-teológiai tanár végezte.

Karácsonyi légáció

Főtisztelendő Püspök afia kirendelése alapján a III—IV. éves hallgatók légátusi szolgálatot végeztek a következő egyházközségben: Biró Gyula a bölöni, Dancs Lajos a homoródalmási, Ferencz Gábor a marosvásárhelyi, Nyitrai Levente az árkosi-szentgyörgyi, Pál Ádám a Mihai Viteazu-községi és tordai, Pálffy Tamás a torockói és Colțești-i, Adorján Levente a felsőrákosi, Fekete Attila a nagyajtai, Fodor György az ürmösi, Forró Tamás az alsórákosi, Kiss Mihály a szováti és Vass Mózes a vargyasi egyházközségben. A légáció nagy segítséget jelentett hallgatóinknak gyakorlati ismeretek szerzése terén, melyért illesse köszönet légátust fogadó gyülekezeteket.

Az unitárius teológiai hallgatók bennlakását X. 1-én E. K. Tanács megnyitotta a Lenin ut 9 szám alatti épületben. Az új bennlakás megfelelő lelkésznevelői otthont biztosít hallgatóinknak.

Teológiai hallgatók segélyezése

E. K. Tanács, a tanulmányi eredmény, magaviselet és vagyoni helyzet alapján, 21 hallgatónak állapított meg teljes, illetve rész egyházi ösztöndíjat bennlakási és konviktusi díjaik fedezésére.